

Můj angličtinářsko - biologický sen

18.4.2025 - Václav Kovalčík | N media

Hodina biologie měla už začít právě teď. Profesorka ještě nepřišla. Spoluzáci a spolužačky se mezi sebou baví, povídají si. Do třídy přijde anglický vyučující, a já si s ním povídám. Všichni mi důvěřují.

A já mám navíc představu, že už studuji na veterinární univerzitě. Také se stává, že vyučující nepříjde, jak mi v tom snu evokovalo. Máme se dáti do práce, připravovat se na poznávačku mikroskopických preparátů.

To jsou mé nereálné studijní představy.

V neděli objíždím čtyři husitské kostely, které jsou slamového vzhledu. Pár mladých lidí se na bohoslužbách vždycky našlo. V jedné bohoslužebné místnosti volně létají ptáčekové – zebříčky, agapornisové a andulky. Bohoslužebný projev zastarale hrozný. Už moc není lidí, jest malá účast!

V jednom pokoji spatřím terária, v nichž jsou chováni velcí ještěři. Právě jim majitel uklízí a vyměňuje podestýlku. Jedna zelená zmije mimo terária hlídá prostředí. A tak se ptám zvědavě: Není to nebezpečné a riskantní chovat zmiji mimo terárium?

Mé prozření a probuzení zavinilo, že všechn sen zmizel, a já vstoupil do Velkého pátku. Je to drsné, vím to a uvědomuji si uvedenou situaci.

<https://dennikn.sk/blog/4591803/muj-anglictinarsko-biologicky-sen>